

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Udo Rätzke

Strona pozwana: S+K Handels GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Thüringer Oberlandesgericht – Wykładnia art. 4 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. U. L 314, s. 64) – Zakres stosowania *ratione temporis* – Obowiązek zapewnienia przez dystrybutora, aby każdy telewizor był zaopatrzony w punkcie sprzedaży w dostarczoną przez dostawcę etykietę wskazującą klasę efektywności energetycznej – Telewizory dostarczone do dystrybutora bez etykiety przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia

Sentencja

Artykuł 4 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów należy interpretować w ten sposób, że obowiązek zapewnienia przez dystrybutorów, aby każdy telewizor w punkcie sprzedaży był opatrzony etykietą dostarczoną przez dostawców zgodnie z art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia, ma zastosowanie wyłącznie do telewizorów, które zostały wprowadzone do obrotu, to znaczy wprowadzone do łańcucha sprzedaży po raz pierwszy przez producenta w celu ich dystrybucji od dnia 30 listopada 2011 r.

(¹) Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Poitiers (Francja) w dniu 25 października 2013 r. – Postępowanie karne przeciwko Jean-Paulowi Grimalowi

(Sprawa C-550/13)

(2014/C 159/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Poitiers

Strona w postępowaniu głównym

Jean-Paul Grimal

Postanowieniem z dnia 19 marca 2014 r. Trybunał (druga izba) orzekł, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest oczywiście niedopuszczalny.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-12/14)

(2014/C 159/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Mifsud-Bonnici, D. Martin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

- uznanie, że obniżając emerytury maltańskie o kwotę emerytury przysługującej urzędnikom służby cywilnej Zjednoczonego Królestwa na podstawie, odpowiednio, Principal Civil Service Pension Scheme, National Health Service Pension Scheme lub Armed Forces Pension Scheme 1975 w odniesieniu do The Royal Air Force, Republika Malty uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 46b rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. ⁽²⁾, oraz art. 54 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽³⁾ z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego;
- obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja stoi na stanowisku, że Malta nie spełniła swoich zobowiązań na podstawie rozporządzeń nr 1408/71 i nr 883/2004 poprzez odliczenie przysługujących urzędnikom służby cywilnej emerytur nabytych na mocy ustawodawstwa innego państwa członkowskiego od maltańskich emerytur ustawowych. Komisja jest zdania, że systemy emerytalne urzędników służby cywilnej Zjednoczonego Królestwa opierają się na ustawodawstwie i z tego względu objęte są zakresem wspomnianych rozporządzeń. Rozporządzenia te zakazują obniżania emerytury maltańskiej o kwotę emerytury przysługującej urzędnikowi służby cywilnej Zjednoczonego Królestwa. Pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Maltą nie została zawarta żadna konwencja o zabezpieczeniu społecznym dotycząca emerytur urzędników służby cywilnej Zjednoczonego Królestwa, a żaden załącznik do rozporządzenia nr 1408/71 i rozporządzenia nr 883/2004 nie zawiera wpisu dotyczącego Malty, tak że nie zostały spełnione warunki określone przez te rozporządzenia dla dopuszczenia dalszego stosowania konwencji o zabezpieczeniu społecznym.

Jako że systemy emerytalne urzędników służby cywilnej Zjednoczonego Królestwa są objęte zakresem tych rozporządzeń, art. 46b ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71 i art. 54 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004 zakazują stosowania przepisu prawa krajowego dotyczącego zapobiegania kumulacji świadczeń takiego jak art. 56 Maltese Social Security Act (maltańskiej ustawy o zabezpieczeniu społecznym).

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 28, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 166, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 6 marca 2014 r. – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG przeciwko
Finanzamt Nordenham**

(Sprawa C-108/14)

(2014/C 159/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG

Strona pozwana: Finanzamt Nordenham

Pytania prejudycjalne

- 1) Według jakiej metody oblicza się (proporcjonalne) odliczenie podatku przez holding wynikające ze świadczeń powodujących naliczenie podatku w związku z pozyskaniem kapitału w celu nabycia udziałów w spółkach zależnych, jeżeli holding później (tak jak zamierzano to od samego początku) świadczy różne usługi podlegające opodatkowaniu na rzecz tych spółek?